

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 18. Kwietnia V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 3 Kwietnia.

Wczora Imperator Jmć, i Imperatorka Jmść Elżbieta przystępowali do tajemnic świętych.

Minister wojenny Graf Arakcziew ogłosił listę Officyerów podanych przez Generała kawaleryi Barona Bennigsen do nadgrody znaku dystynkcyi za dokazywanie w bitwie pod Preussisch Eylau. Z półku leib kirysyerskiego osob 10, orderu wojennego 17, Małorossyjskiego 5. Z półków dragonskich Pskowskiego 1, Kargapolskiego 7, Kurlandzkiego 6, S. Petersburgskiego 11, Kazańskiego 3, Inflantskiego 2, Mitawskiego 1, Ingermanlandzkiego 7, Moskiewskiego 9. Z półków huzarskich Pawłohradzkiego 16, Elizabethradzkiego 10, Jziumskiego 14, Sumskiego 20, Alexandryjskiego 18. Z półków ułańskich Polskiego 3, Litewskiego 7. Z woyska Dońskiego 55. Z półków grenadyerskich Moskiewskiego 19, Ekaterinosławskiego 6, Tauryjskiego 15, Pawłowskiego 11, S. Petersburgskiego 14. Z półków muskieterskich Szlisselburgskiego 14, Staro Ingermanlandzkiego 10, Archangelhorodzkiego 16, Pskowskiego 6, Włodzimirskiego 4, Moskiewskiego 9, Woroneżskiego 11, Tulskiego 18, Połockiego 15, Tengińskiego 6, Tobolskiego 19, Nawagińskiego 15, Riazańskiego 7, Uhlickiego 4, Sofijskiego 3, Podolskiego 5, Biełozierskiego 11, Litewskiego 11, Muromskiego 19, Koporskiego 7, Dnieprowskiego 16, Czernihowskiego 16, Staroskolskiego 3, Siewskiego 8, Eleckiego 25, Rostowskiego 14, Azowskiego 21, Permskiego 5, Mohilewskiego 3, Kostromskiego 23. Z półków strzeleckich 17, z 3 12, z 4 5, z 5 10, z 7 3, z 21 7, z 24 2, z 25 6, z 20 24. Z artylleryi 70. Officyerów znajdujących się przy Generałach kommanderujących 95. Wszystkich Officyerów za dystygnowanie się w bitwie Preussisch Eylau podanych do nadgrody rycerskiej liczba jest 850.

Imperator Jmć naznaczył dworowi swemu 6 niedzielną żałobę z okoliczności śmierci Krystyana 7 Króla Duńskiego.

ABO d. 12 Marca. Gdy kommanderujący armią Finlandzką Generał infanteryi Graf Buxhewden wkraczał do miasta naszego, spotykali obywatele wszyscy mając na czele Prezydenta z oświadczeniem najwyższej radości; Prezydent miał rzecz osnowy następującej.

Mieszkańce miasta Abo poddając się bez odporu zwyciężkiemu orężowi Imperatora Jmci Rosyjskiego, honor mają witać w murach swoich wodza woysk jego, i oświadczyć razem zupełne zaufanie wspaniałości i miłosierdziu Monarchy, upraszając o najłaskawszą opiekę.

Po Prezydencie Biskup Abo Tengstrem ka-

(1)

waler gwiazdy północnej powiedział.

Członkowie Uniwersytetu, duchowieństwa, i Katedralnej szkoły razem ze mną honor mają oświadczyć wodzowi Rosyjskiemu najwyższą uniżoność. Najwyższy Pan w skrytych wyrokach postanowił zmienić teraz polityczne związki Finlandzkiego kraju, i darował nam wesele, gdy widzimy siebie poddanymi Monarsze ludzkiemu i wspaniałomyślnemu zwycięzcy. Dwakroć w 18 wieku Muzy miasta Abo, przerażone wojenną wrząwą podawały się ucieczce, opuszczając siedliska kęską zagrożone; dziś na miejscu zostają spokojne mając nadzieję w prawym i dobroczynnym rządzie Rosyjskim, wspaniałomyślności od prawdziwego mężstwa nie odstępnę, nakoniec obyczaju cząstów naszych, który w śród wojennych pożarów, spokojnych mieszkańców i nauki zostawia bezpiecznemi. Mnie zaś jako naczelnikowi duchowieństwa pozwol oświadczyć Wodzu! naprzód głębokie dziękczynienia od ludu i sług ołtarza za opiekę pozwoloną obrządkom wiary naszej; bądź przekonany, że pragnę gorąco pracować, ile możność zniesie, w utrzymaniu zupełnej spokojności, wspierając dobroczynne zamiary łaskawego zwycięzcy dla uszczęśliwienia powszechnego.

Dzień uroczysty wstąpienia na tron Rosyjski Alexandra 1, był obchodzony przez obywateli miasta Abo z okazaniem ukontentowania powszechnego. Po nabożeństwie znaczniejsi urzędnicy i mieszczanie przynieśli kommanderującemu Grafowi Buxhewden ochotrze powinszowania; więcej 60 osob Generał do siebie na obiad zaprosił, gdzie wszyscy łącząc radość swoją z weselem i czuciem Officyerów Rosyjskich, przy picu zdrowia J. J. Mci i jego familii, oświadczała prawdziwą ochotę, i najrzetelniejsze przywiązanie.

TAWASTHUS d. 17 Marca. D. 12 doroczny wstąpienia na tron Imperatora Jmci był tu obchodzony z najwyższą radością. Z ranacywilni urzędnicy, duchowieństwo Burmistrz, Magistrat, obywatele znaczniejsi, przyszedłszy do przybyłego tu Gubernatora cywilnego Finlandyi aktualnego stanu konsyliarza Emina, jako zarządzającego dziełami cywilnymi w byłej Finlandyi Szwedzkiej, i oświadczywszy powinszowania zwyczajne, złożyli podziękowanie za dochowane bezpieczeństwo powszechne, ocaloną własność, i zupełne zadośćuczynienie obywatelom pełniącym powinność od obrótów wojskowych nierozdzielną. Potem w przytomności Gubernatora pomienionego i Landsgewdinga Barona Munck wszyscy znajdowali się na nabożeństwie, podczas którego Pastor Signeus miał rzecz stosowną do okoliczności. Po nabożeństwie nastąpił obiad u Gubernatora gdzie

znaczniejsi Rosjanie i Szwedzi spełniali zdrowie J. J. Mości.

MADRID d. 24 Marca. Dziś rano W. X. Berg i Clivii Murat, na czele wojsk Francuzkich wkroczył do tej stolicy; obywatele wchodzących zprzymierzeńców przyieli z oświadczeniem naczulszej radości, która wydawała się na twarzy każdego. Kiryissyerskie pólki straż przednią trzymające zwróciły na siebie uwagę powszechną Hiszpanów. W. X. Murat stanął w pałacu Admirałskim, który na jego przyjęcie zgotowano. Gubernator Madritu, Hiszpańscy Grandowie, starszyzna regimentów garnizon trzymających, witali wodza najwyższego ze wszelką uczciwością; wszystkich przyioli nuygrzeczniej; część iazdy Francuzkiej, dywizya piechoty w mieście rozłożone, kilka innych dywizyi pod namiotami stanęło w obozie na wzgórkach otaczających stolicę rozwiniętym. Korpus G. Dupont znajduje się w Segowii i Escorialu, spokojność przywrócona zupełnie, i pewność mamy, że więcey wzruszoną być nie może.

Nizeli doniesiemy o dalszych skutkach zdarzoney u nas rewolucyi, zbieramy niektóre oney szczegóły. Naczelnicy i dowodze powstania wszystkie układy swoje dokonali pomyślnie. D. 19 rano żołnierz gwardyjski doniósł towarzyszom swoim, że podobno widział w pewnym domu X. Pokoju, który go prosił o szklankę wody; doniesienie było rzetelne; tłum ludu i żołnierstwa pilnie szukając znalazł nieszczęśliwego. Uwiadomiona o tém Królowa matka udaie się do syna X. Asturyi, zaklinając ażeby ratował poymanego; natychmiast następcą tronu pośpiesza do rokoszanów, przemawia do nich, i nakoniec im z rąk wydiera ofiarę do zguby przeznaczoną; już był Godoi raniony w oko, krwią zboczony, zбитy, wlekli go bardziey niż prowadzili gwardyacy; lecz na rozkaz X. Asturyi znalazł przecie spoczynek w kordegardzie; musiał jednak następcą tronu obowiązek przyjąć względem rokoszanów, iż wkrótce Admirał i były Generalissimus będzie sądzony i surowie karany.

Po południu gromada rokoszanów zeszła się do koszar; zamiary iey głośnie i straszliwe; rozprawiał nie ieden o rzeczach nuyważniejszych, wszyscy o krew i głowę wołali, obwiniając nuy pierwsze osoby, że X. Pokoju chcą zachować od pomsty narodowej, przesyłając więźnia tajemnie do Grenady. Zapalały się umysły coraz bardziey, żołnierze łączyli się z gminem. W tej chwili Karol 4 nie znalazł innego ratowania się sposobu, iak wydać oświadczenie, iż koronę zklada. Zapamiętałe pospólstwo radośnie okrzyki podniosło. X. Asturyi przez abdykacyą oycy zostawszy Królem uroczyscie przyrzekł sądzić X. Pokoju. Wyrok abdykacyi do Madritu przesłany z oklaskiem przyjęto. Trwał jednak rozruch; nikt nie przeciwiał się gminowi, opinie Hiszpanów zdały się w iedną zlane; zakończyła się rzecz na rabunku pałaców i sklepów, paleniu porwanych i zepsutych sprzętów. Pierwsze dzieło nowego Króla było przywołanie wygnanych ze dworu przy-

ziaciół i konfiskata majątku X. Pokoju, na którego sądzenie i ukaranie kommissya iest wyznaczona. Nie wątpię Hiszpani, że na utratę życia będzie skazany, równie iak brat iego Szef gwardyi Królewskiej.

Pamiętne iest odkrycie spisku na życie Karola 4, do którego miał wchodzić Ferdynand 7 Król dzisieyszy. Kommissya d. 30 października wyznaczona wiele osob wygnaniem ukarała; ten wyrok przesyłając każdemu z obwinionych Minister sprawiedliwości przyłączył do każdego swoje listy; tak np. do X. Infantado pisał d. 27 stycznia. Król, powiada czytał wyrok dany WP. przez X. Asturyi, w którym iego przyimuie do usług swoich. Ponieważ tym sposobem WP. zapomniawszy o władzy Monarszey i dobrodzieystwach od tronu odebranych, rozkazuje się ażebyś iechał na wygnanie mil 60 od dworu; z listy woyskowej będziesz wymazany; przeciwiąc się temu zaleceniu zciagniesz na siebie karę zdraycom właściwą; i winienes donieść rządowi o mieszkaniu swoim.

Do Kanonika Escoiquitz pisał Minister. Król powierzając WP. edukacyą X. Asturyi rozumiał, że przez wzgląd na stan duchowny i wdzięczność za dobrodzieystwa Monarsze pełnić pilnie i przystoynie będziesz obowiązek przyjęty; pokazało się jednak że zapominając o wszystkiem starałeś się ciągle zepsuć i obłąkać serce młodzieńca, oddalając go od czystey moralności i Ewangelii. Za co powinienes być ukaranym surowie; lecz Król względ mając na stan twój nie osobę, rozkazuje ażebyś udał się do klasztoru Tardon, gdzie masz uczyć się żyć i umierać po Chrześcijańsku zachowując regułę zgromadzenia onego; wychodzić z klasztoru, być w Madricie nigdy nie możesz.

Do Margrabiego Ayerbe Szambelana X. Asturyi. Urząd tobie poruczony, zaufanie Królewskie, gdyś był umieszczony przy następcy tronu, powinne były zawsze WP. przypominać obowiązki iego; lecz na te niepamiętny, łamiąc przysięgę wykonaną przed tronem, utaiłeś Monarsze rzeczy ważne o których donosić koniecznie miałeś. Lecz chociaż zasługiwałeś na to, ażeby z ciebie ucyniony był przykład narodowi sprawiedliwej surowości, Król przez wrodzoną łaskawość karę odmienia na wygnanie od dworu mil 40 do Saragossy, z kąd bez pozwolenia oddalać się nie możesz.

Podobne listy pisał Minister do Hrabiego Borros, Villena, Giraldo, iinni wszyscy domownicy i słudzy X. Asturyi bez listow ogólny rozkaz odebrali iechać na wygnanie 40 mil od Madritu. Następnie pisał Minister do Szambellana Hrabiego Orgaz. Chociaż przez obowiązek urzędu i wdzięczność za odebrane łaski obowiązkiem WP. było donosić o wszystkiem, co wiedziałeś przeciwnego i niebezpiecznego dla Króla, jednak zamilczałeś i utaiłeś wszystko; z tych przyczyn tracisz miejsce i dystynkcyę dotąd nabyte. Monarcha jednak względ mając na żal który okazujesz, rozkazuje ażebyś iechał na wygnanie do Valencyi tylko, z kąd bez pozwolenia rządowego nigdy na czas krótki nawet oddalić się nie możesz.

WIEDEN d. 8 Kwietnia. Wiadomości

Constantinopola przysłane donoszą, że Ambassador Francuzki G. Sebastiani po długich i zaciętych sporach na Dywanie Tureckim to wymógł na koniec, iż Porta Ottomańska złożyła się do przyjęcia ofiarowanego jej wewnątrz i za granicą pokoju; warunki przyszłych umów nie są wiadome; powątpiewających o rzeczywistości tego doniesienia powinno przekonywać drugie z Serwii przysłane, które znać daie, iż kommandant twierdzy Tureckiej Nowa Orsowa, Recseb Aga odebrał gońcem od Mustafy 4 wyraźny rozkaz, którego następuje osnowa.

Wysoka Porta z dworem Wiedeńskim na to się zgodziła, że Orsowa nie należała nigdy do Wołoszczyzny, lecz zawsze i jedynie do prowincyi Serwii. Gdy zaś odmiany wielkie i ważne stać się wkrótce mają w Turcyi Europejskiej, rozkazuje Ottomański Monarcha pomienionemu Adze, ażeby swoją twierdzę oddał GL. Duka komendantowi wojsk Austriackich w Bannacie Temeswarskim, iak tylko czas zawieszenia broni umówionego z Serwianami upływać będzie. W tymże rozkazie wyraził Sultan, że Recseb jeżeli zechce przenieść się na mieszkanie do krajów Austriackich, nie będzie to jemu poczytano za złe; gdyby zaś pragnął powrócić włąb Ottomańskich prowincyi, może to uczynić bezpiecznie bez przeszkody. Stosując się do woli najwyższej Aga, chcąc oraz rządowi Austriackiemu dać niewątpliwy dowód przywiązania i życzliwości swojej, zwyczajem Orientalnym przesłał GL. Duka w upominku iedwabną koszulę i wiele innego odzienia; pieniądze zaś gotowe, których zebrał bardzo wiele, złożył na Kantorze najpierwszego z kupieckich Domów w Temeswarze. Garnizon Turecki w Orsowie dawno nie odnawiany tak dalece był zmniejszony, że w nim nie liczono nad 200 mężów zdolnych do boju.

Tym czasem w obozach Wezyra W wszystko bierze wojenną postać; ludu Azyatyckiego przybywa coraz więcej; rozesłani urzędnicy do wszystkich Baszów i niższych rządców prowincyi zażewiają do uzbrojenia się Muzułmanów. Nie ustaje pogłoska że sam Mustafa 4 postanowił nieodmiennie ukazać się w polu na czele wojsk zgromadzonych; to pewna, że z tajemnych skarbów Seraiu, gdzie zaczynając od Mahometa 2, który wziął Constantinopol r. 1453, wszyscy po nim Monarchowie dostatek przez się zebrany składali, wielkie summy już wzięto na publiczną potrzebę narodu. Reis Effendi i pierwszy tłumacz Porty urząd stracili; miejsce pierwszego zastąpił Ghianib Podskarbi wojsk morskich.

Cesarz posłem swoim do nowego dworu Neapolitańskiego wyznaczył GL. Colli, który ten urząd sprawował w Florencyi. Wojska Francuzkie spokojnie stoją w Dalmacyi, dywizya Rossyjska z Wenecyi powracająca do oyczyzny niedawno przez Budę ciągnęła; kommandę onej przyjął GL. Markow. Nie upada jeszcze powieść o lądowaniu Francuzkiem w Sycylii; przydano do niej drugą iż eskadra Rochefortska z Tulońską połączona przynagliwszy Anglików liczbą słab-

szych do oddalenia się od Neapolitańskiego brzegu, pośpieszyła na koniec do 7 wysp Jońskiego morza, port wyspy Corfu przez nieprzyjaciół dawno zamknięty oswobodziła bez bitwy, a garnizon opatrzywszy w amunicyą i żywność, kommanderującemu Cesarowi Berthier dała sposobność, iż od-tąd lękać się nie będzie napaści.

Do wiadomości przysłanych z Constantinopola od posła Duńskiego Hubsch, przydać trzeba, że Porta na wielkim Dywanie d. 6 i 7 marca roztrząsnawszy żądanie G. Sebastiani, na koniec zezwoliła, żeby armie Francuzkie przez państwo Ottomańskie do Persyi przechodzić mogły, z kąd pośpieszą do Indyi wschodniej. Słychać że Cesarz Franciszek 1 własną ręką pisał do Imperatora Napoleona w interessach Ojca S.

LONDYN d. 28 lutego. Po wybraniu nowego Prezydenta Madissona Kongres Amerykański napisał wyrok oddający sądowi Generała Wilkinson Gubernatora Louisiany oskarżyciela Półkownika Burr, ten wprowadzie wyjawiał rządowi spisek Wice Prezydenta szkodliwy oyczyźnie; lecz natychmiast sam usprawiedliwiać się musi z zarzutu, że był pensyonowanym i tajemnym Agentem rządu Hiszpańskiego. Poseł Angielski Rose przyjeżdżający w mieście Washington, oświadczył, że W. Brytania jest gotowa traktować z Rptą, żądane zadośćuczynienie przybliżyć, za wszelkie pokrzywdzenia i pretensye; lecz do tego nie wprzód może przystąpić, aż Kongres cofnie wyroki swoje względem zamknięcia portów, nie przyjmowania naszych okrętów, zabronienia przywozu towarów. Takie żądanie bez długiego roztrząsania odrzucił kończący urząd Jefferson, i wydał rozkazy żeby obronne wyprawy śpiesznie kończono po wszystkich prowincyach; zdaie się więc nieuchronną wojną.

Przed kilku dniami Addington w izbie wyższej dowodził, wspominając nawet dzieła nieśmiertelne Hugona Groot, że flotę Duńską w Copenhadze zabraną W. Brytania uważać powinna nie iak zdobycz pospolitą, ale raczej iak zastawę i własność cudzą; mówił że gdy niektóre Mocarstwa Europejskie oświadczyły wyraźnie, iż pokoiu z nami nie podpiszą, dopóki. Dania krzywd nadgrodzonych mieć nie będzie, lękać się trzeba, że te okręta które do Angielskiej potęgi na morzu powiększenia nic nie przydają, nie stały się kiedy przeszkodą do ugody nie przełamanej; ogłaszając one za prawną zdobycz Ministrowie podobno Anglików do tej ostateczności przywiodą, iż albo nieśmiertelną wojnę prowadzić będziemy, albo z uymą honoru i powagi narodowej cudzą własność wracać. To samo twierdzili Lordowie Holland i Grenville; Kanclerz, Mulgrave, inni Ministrów przyjaciele dowiedli, że zabor floty Duńskiej równie jest słuszny i potrzebny, iak był dawniej zabor Tulońskiej i Hollenderskiej eskadr, przeciw któremu chociaż nie raz w Parlamencie powstawano, skończyło się na tém, iż owe floty przy nas zostały nawet po zawartych traktatach, a Mocarstwa nieprzyjazne stratę onych dotąd boleśnie czują. Przyszło do zbierania głosów, i wy-

grali Ministrowie większością głosów 105 przeciw Oppozycji, która ich 51 liczyła.

Admiralicja wiele szalup działowych buduje. Do Brezylji posłaliśmy liczną flotę kupieckich i przewozowych statków; już Parlament przepisał, jakim sposobem handel z tym krajem zprzymierzonym prowadzić mamy. Dzieło pogrobowe Róxa, historia domu Stuartów, na widok wyszło; ma być wkrótce przekładane na inne języki Europejskie.

COPPENHAGA d. 2 Kwietnia. Dziś obchodzimy roczną pamiątkę walnej bitwy, którą statki Duńskie zasłaniające stolicę r. 1801 przeciw Admiraliowi Nelson wytrzymały. Dziś kilka okrętów Angielskich widzimy raz pierwszy tej wiosny, które przybywszy do Sundu stawiają na kotwicach niedaleko brzegów Szwedzkich pod Helsingburg. Eskadry Gustawa Adolfa która nie dawno Carlsronę opuściła część nawalnością uszkodzona do portu powraca. W Landsronie obróty wielkie czyni nieprzyjaciel; wyspę Hveen osadził żołnierz Szwedzki. Okręt na piaskach osadzony Kapitana Jessen spalili Anglicy lud zabrawszy w niewolę; niektórzy z obywateli naszych zrobili składkę dobrowolną 10 t. talarów, mając ofiarować one walecznemu rycerzowi, a jeśli nie żyje, wdowie jego, gdyż dotąd nic pewnego nie wiemy o tym przypadku. Angielskie okręta krążą w Belcie większym, iako też około wysp Selandyi i Fionii.

W Coppenhagskim porcie tak wielką liczbę rozmaitych statków zebrano, że 15 do 18 t. żołnierza zabrać mogą i na brzeg Szwedzki wysadzić, gdy czas przyjdzie lądowania. W Stockholmie i całej Szwecyi tak wielką trwogę sprawiła strata Finlandyi, podobieństwo blizkiego najeźdu od Botnii, Norwegii, Scanii, że znaczniejsi obywatele głośno i powszechnie żądać zaczynają zwołania Seymu; X. Sudermanii stry Królewski iedno rozumie z niemi. Potwierdza się wiadomość, że Gustaw Adolf dotąd statecznie odrzuca radę i prośbę najzacniejszych osob, ażeby zrywając Angielski związek pokojem lud swój obdarzył. Słychać że 20 t. Norweganów ma wtargnąć do Szwecyi, skoro usłyszą o przeysciu woysk Duńskich i zprzymierzonych do Scanii; lecz niema podobieństwa żeby to wkrótce nastąpić mogło; Marszałek Bernadotte bawi dotąd w Fionii, gdzie przy nim znajdują się woyska Francuzkie i Hiszpańskie tylko, Hollendrzy do granic Duńskich nie weszli. Szwedów przy ogłoszeniu wojny mieszkających w państwie naszym zatrzymać kazano, znajdują się ich do 10 t. Wyspę Anholt w Cattegat odnodze leżącą osadził żołnierz Angielski.

PARYŻ d. 1 Kwietnia. JX. Boulogne sławny wieku naszego Kaznodzieja we Francyi został Biskupem w Troyes. Do tutejszey meńnicy wczora przyprowadzono kilkadziesiąt bryk złotem i srebrem ładownych, które ma być przebite na monetę krajową; jest to owoc kontrybucyi Niemieckich i Pruskich. O podróży Napoleona Imperatora do Hiszpanii i Portugallii mówić przestano. Na ostatniej radzie gabinetowej X. Pokoju

radził Karolowi 4, ażeby w okolicznościach terazniejszych opuszczając Europę na mieszkanie przeniosł się do Mexico. Przeciwnego był zdania Minister Don Cevallos, i w mowie swojej wyraził, że radzącego źle X. Pokoju ma za zdrajcę Króla i oycyzny; to słysząc powstała z miejsca inni Ministrowie, i zdanie onego wspierają iednomyślnie. Tu Xiążę widząc swój upadek i zgubę wyszedł śpiesznie z rady, i ukrył się w pałacu własnym, dając czas wolny przeciwnikom swoim do roboty dalszey.

Angielskie eskadry krążyć zaczęły u brzegów naszych, atakując nawet statki Francuzkie, naybardziej pod Orient bez skutku; co nie przeszkadza korsarzom wybiegać na morze i czasem z zdobyczą powracać. Z Deiem Algerskim zakończyła się nieprzyjaźń; Agent Dubois wymógł, że rozbojnicy wszystkich Włochów odtąd mając za Francuzów zabierać nie będą, zabranych uwolnili kilkaset.

UTRECHT d. 4 kwietnia. Według urzędzenia nowego flotta Hollenderska odtąd liczyć będzie 2 Marszałków, 2 Wice Admiratów, 4 Kontr Admiratów, 12 Brygadyerów, 12 Półkowników, 12 Maiorow, 236 Poruczników, 200 Chorążych. Marszałek ma pensyi roczney 18 t. zł. Hol. Wice Admirał 7500, Kontr Admirał 5500, Brygadyer 5 t. Półkownik 4 t.

WILNO VS. d. 18 Kwietnia. Towarzystwo dobroczynności opatrywaniem ubogich w Wilnie zatrudniające się a Naylaskawszym Monarszym darem zachęcone i upoważnione, między sposobami iakich szuka do tego, aby usługę bliźnim w tym tak ciężkim roku rozprzestrzenie mogło; umyśliło tak u niektórych członkow swoich, iako też u Dam dystyngwowanych w społeczeństwie Wileńskim otrzymać granie tragedyi Fedry; która na ten koniec na nowo wierszem Polskim przetłumaczona z Rasyna Francuzkiego. Już była pod okiem publicznym, gdyby dobor osob nie był niektórych niezdrociem, a drugich zatrudnieniem przerywany. Uwiadamia się teraz Publiczność, iż w dniu pierwszym następującego Miesiąca Maia taż Tragedya będzie reprezentowana. Celem tego doniesienia jest życzenie ażeby taż sama liłość była pobudką dla ciekawości publiczney, iako była powodem do rozebrania rol osobom niżej wymienionym.

Tezeusz Król Atenski, JW. Józef Graf Mostowski.
Fedra żona Tezeusza Królowa Atenska, JW. z Hrab: Potockich Graffinia de Choiseul.

Hippolit syn Tezeusza z pierwszey żony Antipy, JW. Romer Prezydent Departamentu.

Aricya X. Krwi dawnych Królów Atenskich, JW. z Andreykowiczow Baronowa Benigsenowa.

Enona mamka i Konfidentka Fedry, JW. z X. Radziwiłłow Graffinia Mostowska.

Teramen Guwerner Hippolita, JW. Graf Seweryn Rzewuski.

Jsmena Konfidentka Aricyi, JW. Graff: Platerowna panopa iedna z Dam Dworu Fedry, JW. z X. Lubomirskich Graffinia Tyszkiewiczowa.